

Det er noget der ikke stemmer.

Der er mangel på færdiguddannede med erhvervsskolemæssig baggrund, behovet bliver kun større i fremtiden.

Det er besluttet at flere unge skal søge ind på erhvervskolerne, og at folkeskolerne skal bane vejen for at flere søger ind. Der er afsat en pulje på 2,3 milliarder kroner over de næste fire år til dette projekt. God investering !

Flere skal søge ind - altså større behov for praktikpladser, praktikpladser vi allerede nu mangler.

I januar 2018 stod 11.070 uden uddannelsesaftale, i følge undervisningsministeriets tal, og i maj 2018 manglede 10.330 en praktikplads, i følge Mandag Morgen fra 18.august.

Der er ca. 70.000 på erhvervskolerne og ca. 10.000 uden uddannelsesaftale, ca. 14 % kan ikke færdiggøre sin uddannelse på grund af mangel på praktikpladser.

Fra elevens side kan scenariet se således ud: De søger ind på sin drømmeuddannelse, og bliver optaget på grundforløb 1, med mindre de allerede har en uddannelsesaftale og kan gå direkte videre til næste forløb. For at komme videre til grundforløb 2, skal de have en kvoteplads, en uddannelsesaftale eller en skolepraktikplads, altså hvis skolen kan tilbyde dette, hvilket slet ikke er en selvfølge for mange liner.

Et konkret eksempel fra Erhvervskolen i Odense i efteråret 2016 på frisørlinien, var der 80 på grundforløb 1, 16 fik skolepraktikplads, 2 havde en uddannelsesaftale. Hvad med de andre 62.....?

Vi taber en hel del elever på gulvet efter grundforløb 1, der stopper og kommer i stedet til at figurere i helt andre statistikker der ikke handler om uddannelse.

Mange virksomheder mangler arbejdskraft. I Koldingområdet var behovet for færdiguddannede indenfor VVS området over dobbelt så stor som det antal der blev uddannet, sidste gang der blev taget svendeprøver på Hansenberg i Kolding. Denne situation er landsdækkende og aktuel for mange brancher.

I januar 2018 blev Praktik AUB vedtaget for at virksomheder skulle lave flere uddannelsesaftaler. Et økonomisk pisk -gulerodssystem for alle

erhvervsvirksomheder med mere end en fuldtidsansat. Der defineres et såkaldt elevpoint på baggrund af antal medarbejdere og branche, og derved det antal praktikpladser virksomheden er forpligtet til at tilvejebringe. Hvis de ikke tager det antal de er forpligtet til, skal de betale en "bøde" på 27.000 kr. pr. elev årligt og modsat fald får de 27.000 kr. pr. elev de tager ind.

Det koster ca. 150.000 kr. årligt, for en virksomhed at have en elev. I starten kan eleven ikke udføre relevant arbejde der kan faktureres til en kunde, desuden skal virksomheden afsætte tid til oplæring. Det er ingen tvivl om at en større virksomhed har meget bedre økonomiske forudsætninger for at have elever, end de mange mindre virksomheder der findes i Danmark.

Kan vi tillade os at stille de samme krav til de mindre som de større virksomheder ?

Ville et belønningssystem i højere grad anspore til at skaffe flere uddannelsesaftaler end et pisk/gulerodssystem ?

Med den nye erhvervskolepulje kommer flere for en periode i uddannelse.

Realiteten er at nærmere 14 % ikke har mulighed for at færdiggøre sin uddannelse fordi der ikke er praktikpladser nok, er denne prioritering rigtig ?

Hvis vi ønsker at kanalisere flere unge ind i erhvervskolesystemet bliver vi for alvor nødt til at afsætte flere ressourcer til skolerne og virksomhederne til at afhjælpe praktikpladsmangelen, for at sikre der reelt bliver uddannet flere.

Mange andre mellemlange uddannelser pålægges praktikstederne ikke at give løn til elever under praktik. Dette giver et helt andet incitament for virksomheder. Når eleven ikke går ind i normeringen bliver forudsætningerne for dygtiggørelse og fordybelse meget bedre.

Kunne man forestille sig forsøgsvis at gøre enkelte erhvervskole linier SU-berettigede ?

Vi står med en reel udfordring der kræver handling - vi skal tænke ud af boksen og følge projektet til døren så vi i fremtiden har den arbejdsstyrke vi har behov for. Vi har ikke råd til at lade være.